

ஸ்கூல்களில் ஸ்கூல்கள் இடபிந்து விழும் போதும் கட்டிடத்தினைக் களை எழுப்புவதற்கு அடித்தளம் அமைக்கும் போதும் வள்ளைக்காரர்களுக்குக் கங்காணிகள் ஒரு "மந்திரம்" சொல்லிக்கொடுத்தார்கள். கொடிய வள்ளைக்காரர்கள் மூதலில் அந்த மந்திரம் மீட நம்பிக்கை என்று சொன்னார்கள். பின்னர் தமது நோக்கங்கள் நிறைவேற எதையும் செய்வதற்கு தயாராகினார்கள்.

மலேதீயத்தமிழர்களை பலவந்தமாக ஜப்பானியர்கள் இழுத்துச் சென்று ரயில் பாதை அமைத்தார்கள். மிகக்கொடூரங்களாகச் சந்தித்த அந்த மக்கள், மலகைக்காட்களில் அகால மரணங்களால், ஆயிரமாயிரம் பேர் பூதையுண்டிப்போன வரலாறுகள், இன்று மெல்ல மெல்ல மனிதாபிமானிகளால் வளிவரத்தொடங்குகின்றன.

இம்முறை தாயகம் சஞ்சிகையில் வளிவந்திருந்த சிறுகதை ஒன்று. இதனைப் படித்தவுடன் நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பமாயிருந்தது.

தசீய கலனை இலக்கியப் பேரவையின் தாயகம் சஞ்சிகைக்கு மிக்க நன்றிகள்.

Written by
Saturday, 31 May 2008 14:20 - Last Updated Saturday, 31 May 2008 18:01

<http://mauran.blogspot.com/2008/04/pwd.html>